

РЕШЕНИЕ

№ 74

гр. Раднево, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДНЕВО в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Асен Цветанов

при участието на секретаря Росица Д. Динева
като разгледа докладваното от Асен Цветанов Гражданско дело №
20215520100675 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл. 210, ал. 3 КТ.

Производството е образувано по искова молба на „Рудник Трояново-1“, клон на „Мини Марица-изток“ ЕАД, срещу Д. И. С., с която се предявява иск с правно основание чл. 210, ал. 3 КТ. Ищцовото дружество твърди, че ответникът работи по силата на трудов договор № 137/28.08.1989 г. и допълнително споразумение № 353/15.10.2007 г. в „Рудник Трояново-1“ на длъжност „шофьор товарен автомобил от 1,5 т. до 8 т.“ в участък „Автотранспорт“. Твърди, че на 25.05.2021 г. в деловодството на „Мини Марица-изток“ ЕАД постъпило писмо № УРИ349000-12089 от 25.05.2021 г., вх. № 4101 от 27.05.2021 г., подадено от ОД на МВР-Стара Загора, в което било посочено, че на 12.05.2021 г. в 7,05 часа лицето И. Г. И., шофьор в участък Автотранспорт бил задържан в момент на паркиране в гаражна клетка, намираща се на адрес гр. Раднево, ул. „Юрий Гагарин“ № 5, на служебен автомобил „Тойота РАВ-4“ с рег. № СТ4959СМ, като от багажното отделение на автомобила били намерени и иззети 9 броя пластмасови бутилки с вместимост от 10 литра всяка, съдържащи червена прозрачна течност с мирис на гориво. Твърди, че при извършване на последващи процесуално-следствени дейности, в помещение на И. Г. И. в гр. Стара Загора, кв. Самара 12, били намерени и иззети 265 литра течност, поставени в пластмасови бутилки с различна вместимост и цвят, с мирис на гориво. Твърди, че на база заповед на изпълнителния директор била сформирана комисия за извършване

на проверка на фактите, изнесени в писмото, чрез инвентаризация на получено и изразходвано гориво. Твърди, че комисията констатира в доклад, че част от виновните длъжностни лица е и ответникът Д. С., който управлявал товарен автомобил ГАЗ 66 /вишка/ с неработещ километраж, за което не уведомил никой, съответно не вписвал в пътните листи с начален и краен километраж, не вписвал заредено, изразходвано и налично гориво, не били подписвани пътните листи от съответно длъжностно лице. Твърди, че зареденото и неотчетено гориво било 632 литра за 2020 г. и 2021 г., на обща стойност 1346,16 лв., което липсвало. Твърди, че съгласно чл. 208 КТ размерът на ограничената имуществена отговорност на ответника била сумата от 502,61 лв., пропорционално на работната заплата. Твърди, че ответникът не е проявил отговорност при изпълнение на трудовите си задължения, с което на работодателя била нанесена щета в размер на 1346,16 лв. За реализиране на ограничена имуществена отговорност на ответника била издадена заповед, която ответникът оспорил. Поради това иска от съда да постанови решение, с което да се осъди ответника да му заплати сумата в размер на 502,61 лв., представляваща размер на ограничената имуществена отговорност на ответника за вредата, в пропорционален размер на месечното му трудово възнаграждение, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска. Претендира разноски. Представя писмена защита.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника Д. И. С., чрез адв. Д. от САК, в който оспорва иска като неоснователен. Твърди, че между страните е бил сключен трудов договор № 137/28.08.1989 г. на длъжност „шофьор специален тежкотоварен автомобил“ в участък „Автотранспорт“. Твърди, че трудовият договор бил прекратен със заповед № 68 от 13.07.2021 г., считано от 20.08.2021 г., с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, което било оспорено пред съда. Твърди, че в заповедта било посочено, че друг служител И. Г. И. бил задържан на 12.05.2021 г. от органите на полицията и при разследването било открито известно количество нафта. Твърди, че преди връчване на заповедта за уволнение не му били известни описаните в нея действия на служителите Н. Й., Д. К. и И. Г. И.. Твърди, че не е подписвал авиза, нито е оторизирал или давал съгласие на въпросните служители да записват зареждано гориво на управлявания от него тежкотоварен автомобил ГАЗ-66. Твърди, че било посочено вредата да е от заредено и изразходвано гориво в размер на 632 литра гориво чрез подправени документи, който въпрос следвало да се отнесе до компетентната прокуратура като представляващи престъпление от общ характер. Прави

искане за спиране на производството по делото поради наличие на висящо наказателно производство за фактите, които касаят заредено и изразходвано гориво от 632 литра. Претендира разноски. Представя писмена защита.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С протоколно определение от 19.01.2023 г. е обявен за окончателен проекта на доклад по делото, обективиран в определенията от 09.11.2021 г. и 15.11.2021 г., с който на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ГПК съдът е обявил липсата на признати и ненуждаещи се от доказване обстоятелства, и на основание чл. 146, ал. 1, т. 5 ГПК е разпределил доказателствената тежест както следва: ищецът следва да докаже, че ищецът работи в по силата на трудов договор на длъжност „шофьор товарен автомобил от 1,5 т. до 8 т.“; в периода от 01.01.2021 г. до 12.05.2021 г. ответникът не е изпълнил трудовите си задължения по зареждане, изразходване и отчитане на ползваното гориво; настъпилата за ищеца вреда от липсващо гориво в размер на 1346,16 лв., която да е настъпила поради проявена небрежност при или по повод изпълнението на трудовите задължения на ответника, както и размера на отговорността на ответника.

С протоколно определение от 30.03.2023 г. съдът е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че процесният ГАЗ 66 с вътрешен номер P1-9851 е с неработещ километраж и е без фабрично монтиран моточасовник.

По иска с правно основание чл. 210, ал. 3 КТ ищецът-работодател следва да докаже елементите от фактическия състав на нормата, а именно че се намира в трудово правоотношение със сочения ответник; че е настъпила вреда за работодателя – конкретно настъпилата твърдяна вреда и нейния размер; че вредата е станала при извършване на дейности при или по повод изпълнение на трудовите функции на ответника; причинно-следствената връзка между вредата и действията на работника, като в случая действията, причинили вредата, следва да са небрежни – работникът да е изпълнявал трудовите си задължения, но не с пълния обем внимание и предпазливост.

От писмените доказателства по делото, конкретно от последното допълнително споразумение № 353 от 15.10.2007 г. /л.28/ към трудов договор № 137/28.08.1989 г. е видно, че ответникът е работил в ищцовото дружество на длъжност „шофьор специален автомобил“, считано от 01.11.2007 г. Във връзка с това ответникът е подписал длъжностни характеристики за

длъжността на 17.12.2007 г. /л.23-25/ и на 24.10.2013 г. /л.26-27/. Със заповед № 21 от 10.03.2021 г. на управителя на рудник Трояново-1 /л.21-22/ ответникът е наказан дисциплинарно с наказание „забележка“ на 17.03.2021 г. поради отчетено наличие на алкохол в издишвания въздух на сутринта на 01.03.2021 г. Със заповед № 68 от 13.07.2021 г. на управителя на Рудник Трояново-1 /л.16-19/ на ответника е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на 20.08.2021 г. за нарушение на норми на КТ и вътрешни нормативни актове на работодателя, в следствие на което причинил вреда на работодателя в размер на 1162,50 лв. при отчитане на извършена работа от ГАЗ 66 вишка с вътрешен № Р1-9851 за времето от 01.01.2021 г. до 12.05.2021 г. и вреда в размер на 1346,16 лв. за заредено и неотчетено количество бензин за 2020 г. и 2021 г. с подправени 15 броя документи за 632 л. гориво. Едновременно с тази заповед е издадена и заповед № 69 от 13.07.2021 г., връчена на ответника на 12.08.2021 г. /л.10-15/, с която е ангажирана ограничената му имуществена отговорност към работодателя в размер на 502,61 лв., на която ответникът възразил, съответно ищецът е предявил процесния иск за сумата.

По делото е приет доклад от комисия в състав служители на „Мини Марица-изток“ ЕАД И. И., Д. Д. и В.И /л.34 и сл./, която е констатирала, че през 2020 г. и 2021 г. е налице общо заредено количество бензин с подправени документи за 632 л. на стойност 1346,16 лв., за което виновни били длъжностните лица Н. Й., Д. К., И. И. и Д. С. и са причинили вреда на дружеството на тази стойност, а за периода от 01.01.2021 г. до 12.05.2021 г. извършената работа с вишка ГАЗ66 с вътр. № Р1-9851 по съставени пътни листи, зареденото гориво бензин е в повече с 775 литра, с което е причинена вреда на дружеството на стойност 1162,50 лв., за което били виновни Д.Д., П. П., В. П., Д. С., Х. А., И. Т. Комисията е предложила образуване на дисциплинарни производства срещу виновните длъжностни лица и да се наложи ограничена имуществена отговорност на същите.

По делото са приети множество писмени документи, от които е видно, че са съставяни различни отчетни документи за ползваното гориво при работа от процесната вишка ГАЗ 66. Безспорно е обстоятелството, че въпросната вишка е без фабрично монтиран моторчасовник и след преминаване от ГТП на вътрешен преглед е била с неработещ километраж. От показанията на св. И. И., св. Д. К. и св. Н. Й. е видно, че е имало случаи когато е идвал шофьорът И. И., знаещи го като шофьора на директора, зареждал служебен автомобил Тойота РАВ4, но казвал на служителките да го запишат на процесната вишка

ГАЗ66 на името на Д. С., че така се били разбрали. Съответно част от документите били подготвени направо така, а друга част били написани на И. И., но след като им казвал това, името му било задрасквано и писано това на Д. С.. От събраните гласни доказателства се установява, че Д. С. не е присъствал на тези зареждания с гориво от страна на И. И., а последният казвал на служителките, че така се били разбрали, а те му имали доверие, защото била кола на рудника и също шофьор на директора.

По делото е разпитан като свидетел лицето Ж. Д. Д., бивш служител на ищцовото дружество, шофирал процесната ГАЗ-ка от 1997 г. до пенсионирането си. Съдът намира, че показанията на този свидетел са абсолютно незаинтересовани, обективни и логични, отговарящи на всички писмени доказателства, освен това и правдиви и логични. За разлика от другите свидетели, някои още работещи в ищцовото дружество, други уволнени, всички имащи в една или друга степен заинтересованост, то въпросният свидетел няма никаква заинтересованост и посочи всичко така, както е било реално. От неговите показания е видно, че въпросната вишка първоначално през 1997 г. е имала километраж, но после като се върна на нея през 2007 г. същият бил сменен и вкаран в „някакъв сандък“ и не работил. От това е видно, че километражът на вишката не е работил минимум от 15 години. Св. Д. посочи, че през годините многократно устно е рапортувано на висшестоящите за въпросния неработещ километраж, но винаги на него и другите шофьори е казвано „излизай и работи“, тъй като вишката била жизненоважна за дейността на дружеството и не можело да се спира от движение. Без значение за това е обстоятелството, че от събраните гласни доказателства в последното съдебно заседание се установи, че проблемът с километражът е бил лесно и бързо отстраним. В случая е релевантно, че ръководството на дружеството е знаело за неработещия километраж, съответно непрекъснатата работа с вишката, което пък логично и обосновава съставяне на отчетните документи за същата „на око“, като никой не се е възпротивил на това. Или както свидетелят Д. посочи от работниците се искало да работят, а не да дават акъл. Разбира се това е било предпоставка за недобросъвестни служители да се възползват и да отклонят гориво, както вероятно се е случило със зарежданията от страна на шофьора И. И., карал служителките на ГСМ да пишат, че се зарежда ГАЗ-ката, а не реално зареждания автомобил Тойота РАВ4 с рег.№ СТ5949СМ, с който се е возил не кой да е, а именно управителят на рудника /виж писмото на л.501/.

Съдът намира, че следва да се отчете едно обстоятелство, което навярно

е убягнало на доста длъжности лица. От показанията на св. Х. А., а пък и това е логично когато става въпрос за вишка, същата работи освен в движение, то и на място с цел повдигане и сваляне, при която последна работа дори и работещ километраж не би отчел работата на двигателя и изразходваното гориво. Именно затова следва да се монтират уреди за измерване на моточасовете на подобен тип машини с цел отчитане на работата не само по километраж, но и на място. Въпросната вишка обаче е видно от всички събрани доказателства, че никога не е имала моточасовник и никога не са отчитани моточасове работа. Това напълно възпрепятства възможността за реално отчитане на изразходвано гориво от машината. Затова и съдът намира, че изчисленията на комисията за изразходвано гориво на база минати километри е напълно неадекватно за въпросната вишка, която в голяма част от времето работи и на място, без отчитане на километраж.

Действително, по делото се установи, че лицето И. И. е зареждал гориво на друг служебен автомобил, но го е зачислявал на процесната вишка, което е достатъчно сигурно нарушение на вътрешните правила и на КТ, но то е извършено от него, а не от страна на ответника Д. С.. Въпросната вишка е била от дълги години на отчет без реално отчитане от километраж и моточасовник, което е било предпоставка за работа и отчитане на доверие. Тази вишка е била и неспирно използвана и за много от сменящите се през години ръководни кадри е било недопустимо спирането ѝ, тъй като ще се възпрепятства нормалния и технологичен процес в рудника, което за тях е било недопустимо. Налага се като извод за една утвърдена през годините несъответстваща на нормите и вътрешните актове работа и отчетност за въпросната вишка, за която отговорност не следва да носят шофьорите, които неколkokратно са уведомявали за това ръководните кадри, което не са взели нужното отношение по въпроса. Този проблем е градирали през години и се е мултиплицирал и при последваща смяна на ръководните кадри в рудника. Наистина е налице пропуск и на служители ДВГ при преминаване на преглед, които са записвали да е била вишката с работещ километраж, но това е тяхна отговорност, а не на шофьорите. Отговорността на шофьора приключва с уведомяване на механика или началника.

Не на последно място следва да се отбележи, че въпросната вишка е била с неработещ километраж от минимум 15 години, което напълно кореспондира с посоченото от св. Х. А. и св. Ж. Д., че от тях се е искало да работят независимо от неработещия километраж, тоест началниците са изисквали вишката да работи въпреки неизправния километраж.

При така установените факти по делото съдът намира, че не се установи при условията на пълно и главно доказване именно ответникът Д. С. да е зареждал и отчитал недобросъвестно гориво на вишката. Такова се доказва да е осъществявано от страна на И. И., но отговорността в случая е лична и за нея не следва да се наказва Д. С..

Останалите събрани по делото гласни и писмени доказателства не установяват нещо различно от установеното от съда по-горе в мотивите или да протИ.речат на установените от съда факти.

Поради всичко изложено съдът намира, че ищецът не установи при условията на пълно и главно доказване последващите елементи от фактически състав на чл. 210, ал. 3 КТ а именно, че вредата е станала при извършване на дейности при или по повод изпълнение на трудовите функции на ответника и най-вече на причинно-следствената връзка между вредата и действията на ответника, като в случая действията, причинили вредата, следва да са небрежни – ответникът да е изпълнявал трудовите си задължения, но не с пълния обем внимание и предпазИ.ст. Това пък налага отхвърляне на иска като недоказан.

Извън горното ще се отбележи също, че управителят на рудника е узнал за вредата на 15.06.2021 г. /виж доклада на комисията на л.34/, поради което 1-месечният срок по чл. 210, ал. 2 КТ е изтекъл на 15.07.2021 г., а в случая ограничената имуществена отговорност е ангажирана на 12.08.2021 г., с връчване на заповедта на ответника, което е почти 1 месец след изтичане на срока по чл. 210, ал. 2 КТ. Необяснимо е за съда защото точно документите, с които на ответника са искани обяснения /л.193/ и неговите обяснения /л.194/ са без дати, при условие всички документи при ищеца да са надлежно датирани и заведени по съответния ред. Така издадената заповед е след изтичане на визирания в закона едномесечен срок, който е преклузивен. След изтичането на този срок се погасява материалното субективно право на ищеца да търси и да получи обезщетение за реализиране на ограничената имуществена отговорност по чл. 210, ал. 2 КТ.

Съдът също така намира, че с оглед на събраните по делото доказателства причинената вреда не е в резултат на груба небрежност, при или по повод изпълнението на трудовите задължения, а при отклонение от същите и умишлено, при евентуален умисъл. Друг е въпросът кой се е отклонил от изпълнението на трудовите си задължения и е причинил тази вреда, но в случая това не е ответникът. При така установената фактическа обстановка става въпрос за носенето на пълна имуществена отговорност,

чието реализиране не може да стане по реда на особеното рекламационно производство по чл. 210 КТ, а по общия исков ред. С оглед на това съдът намира, че ищецът не е успял несъмнено да установи наличието на фактическия състав на чл. 203, ал. 1, във вр. с чл. 210, ал. 3 и чл. 208, т. 1 от КТ, а в негова тежест бе да стори това.

В горния смисъл са и изводите на ОС-Стара Загора, изложено по същия казус досежно друг работник с ангажирана ограничена имуществена отговорност, а именно решение № 134 от 10.04.2023 г. по в.гр.д. № 68/2023 г., който настоящият съдебен състав напълно споделя.

Като заключение искът ще се отхвърли като недоказан.

По разноските:

С оглед разпоредбата на чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноските за производството, които са в размер на 1000 лв. по договор за правна защита и съдействие от 30.03.2023 г. /л.467/.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като недоказан предявения от „Мини Марица – изток“ ЕАД, вписано с ЕИК 833017552, с адрес на управление гр. Раднево, ул. „Георги Д.“ № 13, срещу Д. И. С., ЕГН *****, с адрес гр. Раднево, ул. *****, иск с правно основание чл. 210, ал. 3 КТ за заплащане на сумата от 502,61 лв., наложена ограничена имуществена отговорност със заповед № 69 от 13.07.2021 г. на управителя на Рудник“ Трояново-1“.

ОСЪЖДА „Мини Марица – изток“ ЕАД, вписано с ЕИК 833017552, с адрес на управление гр. Раднево, ул. „Георги Д.“ № 13, да заплати на Д. И. С., ЕГН *****, с адрес гр. Раднево, ул. *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК разноски за производството в размер на 1000 лв. (хиляда лева) за адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването на препис.

Съдия при Районен съд – Раднево: _____